

FILATELISTIČKA IZLOŽBA HRVATSKA KNJIŽEVNOST

OŠ „GRIGOR VITEZ“

SVETI IVAN ŽABNO, 27.05.-05.06.2011.

Poštovani posjetitelji, dragi prijatelji!

Naš cjelogodišnji projekt „Igra se nastavlja i nakon prvih 100 godina“, posvećen stotoj obljetnici rođenja velikoga pjesnika za djecu Grigora Viteza, ulazi u svoju završnicu.

Pjesnik jezične igre, optimizma i nade, nadahnut djetinjstvom, prirodom i dječjim nestašlucima stvorio je neprolaznu poeziju koja je dobila svoju publiku upravo u djeci.

Učili smo i igrali se s Grigorom Vitezom, čije ime s ponosom od 1967. nosi i naša škola.

Projekt smo realizirali kroz različite aktivnosti. Učenici četvrtoga razreda, prilikom svečanosti „Čitanje pod krošnjama“, 22. 10. 2010., recitali su poznate i njima najdraže Grigorove stihove.

23. studenoga 2010., povodom 44. godišnjice smrti Grigora Viteza, u školskoj knjižnici je organizirano prisjećanje na velikoga pjesnika. Učenicima su pokazana pisma koja je šezdesetih godina prošloga stoljeća pjesnik pisao učiteljici Elzi Gažan i Literarnoj grupi naše škole.

14. veljače 2011. g. u Poštanskom uredu u Svetom Ivanu Žabnu predstavljen je prigodni žig i dopisnica povodom 100. obljetnice rođenja Grigora Viteza. Kad je Mateo Lončarić, učenik 3. r., pročitao Grigorovo pismo, stavio ga u kovertu te pritisnuo prigodni žig na markicu, ušli smo u veliku Filatelističku obitelj.

Na Vitezov rođendan, 15. veljače 2011., u školi je za učenike i učitelje pripremljen program o Vitezovom stvaralaštvu. Dan kasnije, 16. veljače 2011., za učenike petih razreda održan je kviz „Vrući krumpiri“ gdje je njih petnaestero pokazalo svoje znanje o pjesniku i njegovom stvaralaštvu.

Središnja svečanost održana je 25. veljače 2011. Vitez je progovorio suvremeno preko djece koja su na svoj maštovit, šaljiv i duhovit način izveli uratke satkane od Vitezovih pjesama i igrokaza. Djeci su se pridružili i stariji Vitezovci iz šezdesetih godina koji su čitali svoje stihove i prozu s kojom je bio upoznat i Grigor Vitez kome su oni pisali tih godina. Te večeri najboljim učenicima, sudionicima likovno-literarnog natječaja te onima koji su najviše pokazali na kvizu o Grigoru Vitezu i njihovim mentorima nagrade je uručila gospođa Olga Vitez –Babić, pjesnikova kći.

Učenica 1. razreda Ilijana Grdjan oduševila je sve prisutne interpretacijom Vitezove „Duge“, koju je izvela i 2.ožujka 2011. u Zagrebu na svečanoj dodjeli Nagrade „Grigor Vitez“. Posljednjim stihom „Igra se nastavlja“ pozvala je sve prisutne na igru.

20. svibnja 2011. učenici svih škola u Hrvatskoj koje nose Vitezovo ime sastali su se na Vitezijadi u Okučanima. Nakon središnje svečanosti posjetili su pjesnikov grob.

27. svibnja 2011. na Dan škole organizirali smo filatelističku izložbu „Hrvatska književnost“ i izdali prigodni žig s Vitezovom potpisom. U nepuna četiri mjeseca dva prigodna žiga i filatelistička izložba posvećena Grigoru Vitezu. To se nikada nije dogodilo u 170 godina naše pošte.

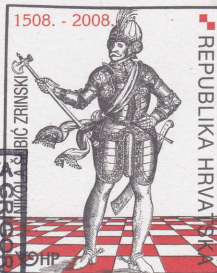
Jerko Barišić OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno

Dragutin Mandekić: Grigor Vitez
portret, crtež-tušem, 2011.

IZDAVAČ: HP - HRVATSKA POŠTA d.d. • OBLIKOVANJE: HRVOJE ŠERCAR • 2008. • TISAK: ZRINSKI d.d.

Poštarina plaćena
za unutrašnji promet

Osnovna škola „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno

15.2.2011. 100. OBLJETNICA

ROĐENJA KNJIŽEVNIKA

GRIGORA VITEZA

48214 SVETI IVAN ŽABNO

HHP FDC 7/2011.

Prigodna marka i prigodni žig Prvog dana, Zagreb, 22. travnja 2011.

Republika Hrvatska

Kad bi drveće hodalo,
Sume bi se razilazile
na sve strane.
Drveće bi hodalo,
A mahale njihove
grane.
Kad bi drveće hodalo,
I parkovi bi šetali
pedalejom sa
šetališta.
A možda bi i zaigrali
malo sa igračima...

Grigor Vitez
(1911. - 1966.)
GRIGOR
VITEZ

1,60

48214
SVETI IVAN ŽABNO
FILATELISTIČKA IZLOŽBA
Grigor Vitez
HRVATSKA KNJIŽEVNOST
OŠ „GRIGOR VITEZ“
27.5.2011.

HARAMBAŠIĆ

...Robovat nije
sudba ljudskog
duha, već radiš,
stvarat, krčit sreći
put! Ne brinuti se
za komadić kruha
dok cijeli narod
bije očaj ljuti!...

Grigor Vitez

J. Truhelka

... Ne ujeravaju
ni riječi, ni glas, ni
kazne, koliko
ujerava snaga
volje, kojom smo
sami ukrotili svoje
žince i obuzdali
svoje strasti...

TRUHELKA

VITEZ

Kad bi drveće hodalo,
Sume bi se razilazile
na sve strane.
Drveće bi hodalo,
A mahale njihove
grane.
Kad bi drveće hodalo,
I parkovi bi šetali
pedalejom sa
šetališta.
A možda bi i zaigrali
malo sa igračima...

Grigor Vitez

HP FDC 7/2011.

HP Dopisnica
FILATELISTIČKA IZLOŽBA
HRVATSKA KNJIŽEVNOST

OŠ „GRIGOR VITEZ“
SVETI IVAN ŽABNO, 27.05.-05.06.2011.

IZDAVAČ: HP - HRVATSKA POŠTA d.d. • OBLIKOVANJE: HRVOJE ŠERČAR • 2008. • TISAK: ZRINSKI d.d.

Poštarina plaćena
za unutrašnji promet

48214
SVETI IVAN ŽABNO
FILATELISTIČKA IZLOŽBA
Grigor Vitez
HRVATSKA KNJIŽEVNOST
OŠ „GRIGOR VITEZ“
27.5.2011.

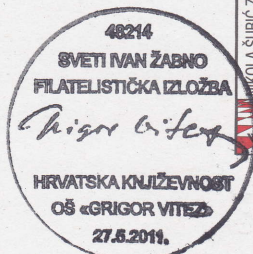
HP Dopisnica
FILATELISTIČKA IZLOŽBA
HRVATSKA KNJIŽEVNOST

OŠ „GRIGOR VITEZ“
 SVETI IVAN ŽABNO, 27.05.-05.06.2011.

IZDAVAČ: HP - HRVATSKA POŠTA d.d. • OBLIKOVANJE: HRVOJE ŠERČAR • 2008. • TISAK: ZRINSKI d.d.

Poštarina plaćena
 za unutrašnji promet

Prigodna dopisnica i prigodni žig, filatelistička izložba Hrvatska književnost,
 Sveti Ivan Žabno, 27. svibnja 2011.

ZNAMENITI HRVATI

PRIGODNE POŠTANSKE MARKE
REPUBLIKE HRVATSKE

PRIGODNE POŠTANSKE MARKE ZNAMENITI HRVATI

1,60 kn – Grigor Vitez

1,60 kn – August Harambašić

1,60 kn – Jagoda Truhelka

Autorica: Sabina Rešić, dizajnerica iz Zagreba

Marke su izdane u arcima od po 20 maraka, a Hrvatska pošta izdala je i prigodnu omotnicu prvoga dana (FDC).

GRIGOR VITEZ (1911. – 1966.)

Grigor Vitez je prvi moderan hrvatski dječji pjesnik, autor šest pjesničkih zbirki i knjige dječjih pripovijedaka, urednik dječjih knjiga i časopisa, prevoditelj, učitelj, pedagog i pedagoško-književni mislilac. Pokrenuo je i uređivao tri dječja i adolescentska književna niza (Vesela družba, Biblioteka Vjeverica, Biblioteka Jelen) i dva dječja časopisa (*Pionir*, *Radost*), pisao je programske studije o djetetu, djetinjstvu i književnosti u kontekstu djetinjstva i zdušno se, u svom književnom, uredničkom i publicističkom radu, zalagao za ljudskost, razum i pravедnost, a protiv tiranstva, bezdušnosti i opresije.

Grigor Vitez rođen je 15. veljače 1911. u slavonskom selu Kosovcu nedaleko od Nove Gradiške. Osnovnu je školu polazio u Okučanima, srednju i učiteljsku školu u Novoj Gradiški i Pakracu. Rano je sricao pjesme, no nekoliko početnih neuspjeha (o kojima sugestivno i duhovito piše u različitim biografskim zapisima njegova kći Olga Vitez Babić) zamalo ga je odvratilo od pjesništva. Nakon završene učiteljske škole zaposlio se kao učitelj u Slobodnoj Vlasti pokraj Đakova, potom radi u Voćinu i Golincima pokraj Orahovice, odakle se aktivno uključio u Narodnooslobodilačku borbu. Nakon završetka rata umjesto neposrednoga pedagoškog rada prelazi u Ministarstvo prosvjete kao šef Odsjeka za prosvjetu.

No pjesnički je poziv ipak prevagnuo, te 1956. objavljuje svoju prvu zbirku dječje poezije, *Prepelica*, koja se danas smatra prekretnicom u hrvatskom dječjem lirskom sustavu, začetnicom i središnjim mjestom moderne hrvatske dječje poezije. U sljedećim pjesničkim zbirkama, *Sto vukova* (1957.), *Kad bi drveće hodalo* (1959.), *Iza brda plava* (1961.), *Hvatajte lopova* (1964.), *Gdje priče rastu* (1965.) i *Igra se nastavlja* (1966.), svoj je pjesnički izraz i jezičnu igrivost usavršio i utvrdio posve novu poetiku oslonjenu na jezične igre, brojalice i besmislice usmene poezije, potom na pejzaž kao samostalnu temu, produktivan odnos djeteta i životinje te afirmiranje nove pedagogije s djetetom u središtu. U zbirci pripovijedaka *Bajka o glinenoj ptici i druge bajke i priče* (1964.) još se dosljednije opredijelio za humanistički angažiranu narativnost i pripovijedanje u humorističnim minijaturama.

Usporedno s književnim radom, Vitez je aktivan i „oko književnosti“, osobito kao urednik različitih pedagoških i prosvjetnih izdanja te upravo u desetljeću intenzivnog objavljivanja dječje poezije prelazi u nakladničko poduzeće Mladost, u kojem ostaje do kraja života, pokrećući iznimno utjecajnu dječju Biblioteku Vjeverica i Biblioteku Jelen, namijenjenu adolescentskoj čitateljskoj publici. U Biblioteci Vjeverica objavljivao je klasike te aktualne autorice i autore svjetske i hrvatske dječje književnosti, kao i južnoslavenskih dječjih književnosti. Stoga je ubrzo taj nakladnički niz, zahvaljujući Vitezovoj uredničkoj kompetenciji i posvećenosti, postao središnji medij dječje književnosti i kulture na hrvatskom kulturnom prostoru, ali i u jugoslavenskim okvirima. U Biblioteci Vjeverica prvi su put, kao dječji autori, prevedena djela Ericha Kästnera, Felixa Saltena, Astrid Lindgren, Lewisa Carrolla, Ferenc Molnára i niza književnica i književnika koji danas imaju status klasika svjetske dječje književnosti.

Vitezova je velika stvaralačka i kulturno-produktivna energija u razdoblju nakon završetka Drugoga svjetskog rata pa do njegove smrti bila jedan od pokretača dječje kulture u Hrvatskoj i na jugoslavenskom prostoru, a za svoj je književni i „okoknjiževni“ rad višestruko nagrađivan. Umro je u Zagrebu 23. studenog 1966. kao klasik hrvatske dječje poezije, njezin prvak i najutjecajnije ime, i to simboličko mjesto u hrvatskoj dječjoj književnosti zauzima i danas. U godini poslije Vitezove smrti (u siječnju 1967.) Hrvatski je Savez društava „Naša djeca“ ustanovio godišnju Nagradu „Grigor Vitez“ za najbolji književni tekst hrvatske dječje književnosti te za najbolju ilustraciju u slikovnici ili ilustriranoj knjizi. Nagrada „Grigor Vitez“ do danas je najvažnije i najutjecajnije priznanje koje se u hrvatskoj dječjoj književnosti i ilustraciji može dobiti.

Simboličko naslijeđe Grigora Viteza u hrvatskoj se dječjoj književnosti i kulturi prepoznaje na mnogim razinama, od samoga dječjeg pjesništva, u kojem je Vitezov utjecaj na motivskom, idejnom i stihovno-formalnom planu trajan i neosporan, potom kulturološkog prostora dječje književnosti i njezina društvenog okvira i utjecaja, pa do trajne okrenutosti dječje književnosti idealima humanosti i radosti.

Dubravka Zima

AUGUST HARAMBAŠIĆ (1861. – 1911.)

August Harambašić, daroviti hrvatski stihotvorac domoljubnih stihova i raški političar, zarana je bio suočen s težinom političkoga konteksta i vremena u kojem je živio. Njegovi vatreni domoljubni stihovi i politički govori oduševljavali su u naciju, no pred kraj života doživljava potpuni slom svojih mladenačkih ideala mirne osamljenosti i zaboravljen u stenjevačkoj duševnoj bolnici.

August Harambašić rođen je 14. srpnja 1861. u Donjem Miholjcu. Nakon što je u ranom djetinjstvu izgubio majku, a s 15 godina i oca, odlazi djeću u Novu Bišću gdje pohađa pučku školu. Gimnaziju je pohađao u Požeži i u Osijeku. Prvo je studirao u Zagrebu i Beču, doktorirao 1892. godine, 1894. položio je državni ispit, a 1896. godine i pravosudni ispit. Pravo obavljanja odvjetničke prakse započeo je 1900. godine. Iste je godine izabran i za tajnika Društva hrvatskih književnika. Od 1894. neko je vrijeme radio u odvjetničkom uredu J. Franka, a 1895. branio je studente koji su u Zagrebu spalili ugarsku zastavu. Zbog svoje političke i književne djelatnosti bio je višeput zatvaran.

Potkraj 1880-ih godina, kada je pravaška mladež postala borbeni nositelj ideala, priključio se Stranki prava i bio njezin književni glasnogovornik. Nakon raskola Stranke prava 1895. godine pristao je uz maticu stranke, tzv. Hrvatsku, premda je zagovarao ujedinjenje pravaša. Sudjelovao je u radu odbora hrvatskih zastupnika iz Hrvatske i Dalmacije, koji su izradili elaborat na temelju kojeg je nastala Riječka rezolucija. Nakon osnivanja Hrvatsko-srpske koalicije bio je njezin politički smjer, a njegovi istupi svjedoče o osjetljivom položaju pravaša unutar koalicije. Ističući potrebu pozitivnog rada na temelju Nagodbe, borio se za ustavnu reformu, ponajprije usvajanje općega, tajnog, izravnog i jednakog izbornog prava te ujedinjenje Dalmacije s Hrvatskom. Početkom 1909. bio je iz HSP-a i Hrvatsko-srpske koalicije, a ban P. Rauch imenovao ga je iste godine tajnikom Zemaljske vlade u Odjelu za bogoštovlje i nastavu.

Pisao je pjesme, pjesničke pripovijesti, satire, libreta, feljtone te književne zabilježbe i kritike. Prvu pjesmu *Na što pjesni?* objavio je u *Smilju* 1877. godine. Ostale pjesme koje su mu donijele status vodećega hrvatskog pjesnika napisao je između 1902. i 1909. godine (*Ružmarinke*, 1882., *Slobodarke*, 1883., *Sitne pjesme*, 1884., *Tugomilke*, 1887. i *Nevenke*, 1892., *Pjesničke pripovijesti*, 1889. te *Izabrane pjesme*, 1895.). Jedina samostalno objavljena pjesnička pripovijest *Rob* (Balkan, 1889.) zaplijenjena je zbog tematizacije bosanske okupacije.

Sale i satire pretežito je objavljivao u humorističnim časopisima, pisane za satiru i satiru pravaškoga satiričnog tiska, pa nemaju većih književnih pretenzija, a novina *Pravaški glasnik* odražavaju se u ostvarivanju humora jezikom a ne temom.

Napisao je i nekoliko zbirki pjesama i priča za djecu (*Mali raj*, *Smilje i kobilje*, *Pravaški glasnik za djecu*) te libreta koja je uglazbio I. Zajc (*Zlatka te Kraljev hir* i *Armida*, 1889. i 1890.) sa S. Miletićem). Spjevao je himnu Anti Starčeviću kao vodi Stranke prava.

Bavio se i književnom te kazališnom kritikom u kojoj se uglavnom ograničavao na književne prikaze te sadržaj. Godine 1888. napisao je s N. Kokotovićem *Hrvatski književni pismovnik za sve potrebe građanskoga života*, prigodna pisma i obrasci prema kojima su se sastavljale *Hrvatsko-njemački pučki listar za sva odnošenja građanskoga života* (1888.) i *Hrvatsko-njemački pučki listar za sva odnošenja građanskoga života* (1888./1889.), *Balkan* (1886./1887., s N. Kokotovićem), *Hrvatska vila* (1882./1883.), *Hrvatska domovina* (1894.), *Preporod* (1898./1899.) i kršćansko-nacionalni dnevnik *Hrvatsvo* (1904.). Suradivao je u brojnim periodičkim časopisima.

August Harambašić smatra se najpopularnijim hrvatskim pjesnikom iz 19. stoljeća. Njegova je poezija obilježena tematskim paralelizmom jednostavnih i domoljubnih pjesama snažnih nacionalnih težnji i jasnih pravaških ideala. Njegovi su motivi neobuzdane čežnje za slobodom, pobune, sna o prošlosti i budućoj veličini, vjere u narod). Njegova se, svjedobodno iznimno aktualna i epoijski važna, poezija danas percipira ponajprije kao društvena, a manje kao životna činjenica.

(Izvor: *Hrvatski biografski leksikon*)

JAGODA TRUHELKA (1864. – 1957.)

Dvije velike književnice obilježile su prvu polovinu 20. stoljeća u Hrvatskoj: August Harambašić i Jagoda Truhelka. Jagoda Truhelka, međutim, živeći gotovo cijelu godinu te trideset godina dulje od Ivane Brlić Mažuranić, stigla je objavljivanje u 19. stoljeću, ali i ući u drugu polovinu dvadesetog. Rođena je 5. veljače 1864. u Osijeku, a umrla je 17. prosinca 1957. u Zagrebu. Njezin je otac bio Čeh, majka mađarska Nijemica. U obitelji je vladala intelektualna atmosfera i djeca –

uz Jagodu i dvoje braće – bila su poticana u naobrazbi i duhovnom razvoju. Brat Jagode Truhelke, Ćiro, znameniti je arheolog, s golemim zaslugama za povijest i kulturu Hrvatske, a pogotovo Bosne i Hercegovine. Očeva rana smrt osobito je pogodila Jagodu, koja se od tuge razboljela. Kao i otac, posvetila se s velikim uspjehom pedagoškom radu, mijenjajući mjesta službovanja – Osijek, Zagreb, Gospić, Banja Luka, Sarajevo, opet Zagreb... Njezin je rad učen i nagrađen uspjesima u karijeri. Bila je pedagog na oštirci vremena, smatrajući da je u odgoju sučutnog i solidarnog srca ključ za sva dostignuća u životu, a usredotočujući se u tu svrhu na jezik, književnost, ali i na glazbu te likovne umjetnosti. Osnovnim uvjetom za pedagoški rezultat smatrala je ovladavanje nastavnika sobom; primjer pobjede nad sobom činjenila je više od svih didaktičnih sredstava i metoda. Njezino je težište bilo na izravnoj, ljudskoj komunikaciji između daka i nastavnika, pa su je uspoređivali s Marijom Montessori, koja je u isto vrijeme revolucionirala europsku pedagogiju. Posvetivši se potpuno svom radu, nije osnovala vlastitu obitelj. A onu svoju prvu, djetinjisku, unijela je u imaginarij naraštaja i naraštaja hrvatskih čitatelja – i ne samo dječje dobi.

Usporedno s učiteljskim djelovanjem bavila se književnošću. Suradivala je u sarajevskoj *Nadi* i zagrebačkom *Vijencu* pripovijetkama u kojima na nov način razmatra psihologiju i položaj žene u hrvatskom društvu. Ona koja je odabrala životnu samostalnost i samocu, u romanu *Plein air* i povijesnom romanu *Vojača* pokazala se dubokom poznavateljicom međuljudskih (muško-ženskih) odnosa. Osim dvaju spomenutih romana najvažnijim se u njezinoj opsežnoj bibliografiji smatraju djela *Tugomila*, *U carstvu duše* te trilogija namijenjena djeci, *Zlatni danci*, *Gospine trešnje* te *Crni i bijeli dani*.

Jagoda Truhelka i Ivana Brlić Mažuranić nisu na početku slučajno spomenute zajedno. Njihova paralelna analiza, njihove usporedbe ostaju jedna od najzanimljivijih tema za povijest hrvatske književnosti. Ovom zgodom jedva je moguće dotaknuti cijeli niz sličnosti i razlika koje ta dva stvaralačka bića čine primjernim, komplementarnim binomom. Dok se Ivana Brlić Mažuranić, na svojim prećacima do najviših etičkih razina, iskazuje visokim stilizacijama koje bismo mogli vezati uz rafiniranu estetiku *art décoa*, Jagoda Truhelka se iskazuje realizmom koji zapaua vrijednost sitnih motiva i stvara mikromozaičnu sliku svijeta. Taj je realizam poetičan i dojmljiv, a njegova evokativno-dokumentarna vrijednost upravo je neprocjenjiva. U herbariju Truhelkine duše traje mala građanska Hrvatska kakva još jedva da odakle tako sjaji, a sučut koju je, bez ikakve patetike, čak s humornom lakoćom, u stanju izazvati (sjetimo se samo priče o Aničinu glasoviru iz *Zlatnih danaka*) doseže i u odrasla čitatelja onaj psihološki efekt koji je bio i njezina pedagoška opcija.

Koherentna u svim vidovima svog života i svog stvaralaštva, bez dramatičnosti postojanja i smrti Ivane Brlić Mažuranić, ostavila je iza sebe također veliku književnost, sve istaknutiju suvremenom oku. A ostavila je i tih, ali odlučan korak u afirmaciji ženskih prava kao ljudskih prava.

Željka Čorak

Veličina: 29,82 x 35,50 mm
Papir: bijeli, 102 g, gumirani
Zupčanje: češljasto 14
Datum izdanja: 22. 4. 2011.

Tisak: višebrojni ofsetni tisak
ZRINSKI d.d., Čakovec
Naklada: 100.000 po motivu

SONDERBRIEFMARKEN BERÜHMTE KROATEN

1,60 HRK – Grigor Vitez
1,60 HRK – August Harambašić
1,60 HRK – Jagoda Truhelka

Autorin: Sabina Rešić, Designerin aus Zagreb
Die Briefmarken wurden in 20er Bogen gedruckt; Kroatische Post hat auch den Ersttagbrief (FDC) herausgegeben.

GRIGOR VITEZ (1911 – 1966)

Grigor Vitez ist der erste kroatische moderne Kinderdichter, Autor von sechs Gedichtesammlungen und einem Buch der Kindererzählungen, Herausgeber von Kinderbüchern und Zeitschriften, Übersetzer, Lehrer, Pädagoge und pädagogischer und literarischer Denker. Er initiierte und herausgab drei Bibliotheken Serien für Kinder und Jugendliche (*Vesela družba*, *Biblioteka Vjeverica*, *Biblioteka Jelen*) und zwei Kinderzeitschriften (*Pionir*, *Radost*), schrieb Programmstudien über Kinder, Kindheit, Literatur im Kontext der Kindheit und in seinem literarischen, editorischen und publizistischen Wirken setzte sich für Humanität, Vernunft und Gerechtigkeit gegenüber Tyrannei, Herzlosigkeit und Pression.

Dragutin Mandekić: Grigor Vitez
portret, crtež-tušem, 2011.

Osnovna škola „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno

Grigor Vitez

Republika Hrvatska HHP

Kad bi drveće hodalo,
Šume bi se razilazile
na sve strane.
Drveće bi hodalo,
A mahalo njihove grane.
Kad bi drveće hodalo,
I parkovi bi šetali
nedejnom sa šetadima,
A moжда bi i zaigrali malo
sa igračima...

Grigor Vitez
(1911. - 1966.)

GRIGOR
VITEZ

1,60

Republika Hrvatska HHP

Kad bi drveće hodalo,
Šume bi se razilazile
na sve strane.
Drveće bi hodalo,
A mahalo njihove grane.
Kad bi drveće hodalo,
I parkovi bi šetali
nedejnom sa šetadima,
A moжда bi i zaigrali malo
sa igračima...

Grigor Vitez
(1911. - 1966.)

GRIGOR
VITEZ

1,60

Republika Hrvatska HHP

Kad bi drveće hodalo,
Šume bi se razilazile
na sve strane.
Drveće bi hodalo,
A mahalo njihove grane.
Kad bi drveće hodalo,
I parkovi bi šetali
nedejnom sa šetadima,
A moжда bi i zaigrali malo
sa igračima...

Grigor Vitez
(1911. - 1966.)

GRIGOR
VITEZ

1,60

Republika Hrvatska HHP

Kad bi drveće hodalo,
Šume bi se razilazile
na sve strane.
Drveće bi hodalo,
A mahalo njihove grane.
Kad bi drveće hodalo,
I parkovi bi šetali
nedejnom sa šetadima,
A moжда bi i zaigrali malo
sa igračima...

Grigor Vitez
(1911. - 1966.)

GRIGOR
VITEZ

1,60

Republika Hrvatska HHP

Kad bi drveće hodalo,
Šume bi se razilazile
na sve strane.
Drveće bi hodalo,
A mahalo njihove grane.
Kad bi drveće hodalo,
I parkovi bi šetali
nedejnom sa šetadima,
A moжда bi i zaigrali malo
sa igračima...

Grigor Vitez
(1911. - 1966.)

GRIGOR
VITEZ

1,60

1967

Republika Hrvatska HHP

Kad bi drveće hodalo,
Šume bi se razilazile
na sve strane.
Drveće bi hodalo,
A mahalo njihove grane.
Kad bi drveće hodalo,
I parkovi bi šetali
nedejnom sa šetadima,
A moжда bi i zaigrali malo
sa igračima...

Grigor Vitez
(1911. - 1966.)

GRIGOR
VITEZ

1,60

Republika Hrvatska HHP

Kad bi drveće hodalo,
Šume bi se razilazile
na sve strane.
Drveće bi hodalo,
A mahalo njihove grane.
Kad bi drveće hodalo,
I parkovi bi šetali
nedejnom sa šetadima,
A moжда bi i zaigrali malo
sa igračima...

Grigor Vitez
(1911. - 1966.)

GRIGOR
VITEZ

1,60

Republika Hrvatska HHP

Kad bi drveće hodalo,
Šume bi se razilazile
na sve strane.
Drveće bi hodalo,
A mahalo njihove grane.
Kad bi drveće hodalo,
I parkovi bi šetali
nedejnom sa šetadima,
A moжда bi i zaigrali malo
sa igračima...

Grigor Vitez
(1911. - 1966.)

GRIGOR
VITEZ

1,60

Republika Hrvatska HHP

Kad bi drveće hodalo,
Šume bi se razilazile
na sve strane.
Drveće bi hodalo,
A mahalo njihove grane.
Kad bi drveće hodalo,
I parkovi bi šetali
nedejnom sa šetadima,
A moжда bi i zaigrali malo
sa igračima...

Grigor Vitez
(1911. - 1966.)

GRIGOR
VITEZ

1,60

Republika Hrvatska HHP

Kad bi drveće hodalo,
Šume bi se razilazile
na sve strane.
Drveće bi hodalo,
A mahalo njihove grane.
Kad bi drveće hodalo,
I parkovi bi šetali
nedejnom sa šetadima,
A moжда bi i zaigrali malo
sa igračima...

Grigor Vitez
(1911. - 1966.)

GRIGOR
VITEZ

1,60

ZNAMENITI HRVATI

GRIGOR VITEZ

ZNAMENITI HRVATI

Grigor Vitez

GRIGOR VITEZ

AUGUST HARAMBAŠIĆ

August Harambašić

ZNAMENITI HRVATI

ZNAMENITI HRVATI

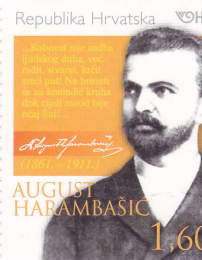
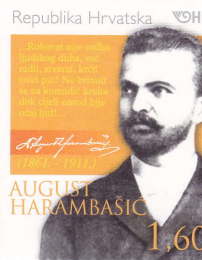
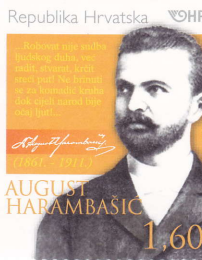
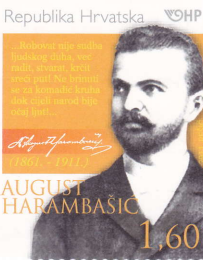
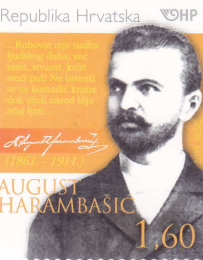
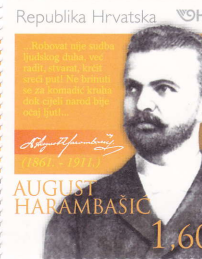
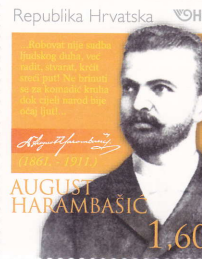
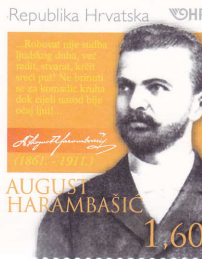
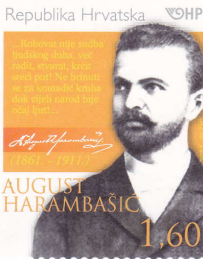
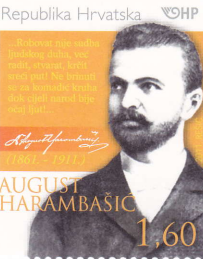
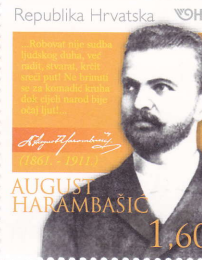
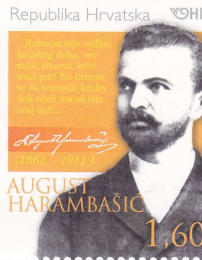
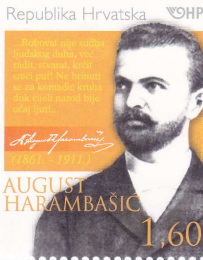
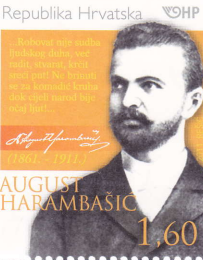
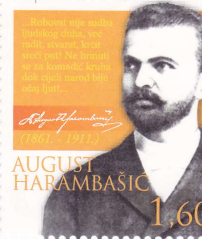
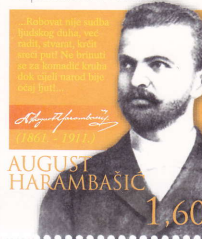
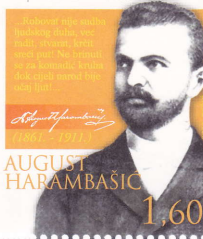
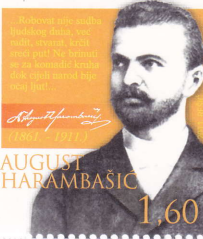
Republika Hrvatska OHP

Republika Hrvatska OHP

Republika Hrvatska OHP

Republika Hrvatska OHP

Republika Hrvatska OHP

AUGUST HARAMBAŠIĆ

ZNAMENITI HRVATI

August Harambašić

AUGUST HARAMBAŠIĆ

AUGUST HARAMBAŠIĆ

ZNAMENITI HRVATI

JAGODA TRUHELKA

J. Truhelka

ZNAMENITI HRVATI

ZNAMENITI HRVATI

JAGODA TRUHELKA

J. Truhelka

J. Truhelka

JAGODA TRUHELKA

ZNAMENITI HRVATI

ZNAMENITI HRVATI

J. Truhelka

JAGODA TRUHELKA

Dragutin Mandekić: Grigor Vitez
portret, crtež-tušem, 2011.

Osnovna škola „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno

Osnovna škola
„Grigor Vitez“

u pr. gospodine Jurka Baršić

48214 Sveti Ivan Žabno

MILE BUDAK

(Sveti Rok, 30. 8. 1889. - Zagreb, 7. 6. 1945)

U povodu 50. obljetnice
nasilne smrti književnika
Virje, 7. 6. 1995.

Mile Budak

FILATELISTIČKO DRUŠTVO VIRJE - BROJ 62

IVAN KUKULJEVIĆ SAKCINSKI

29. 8. 1816 — 1. 8. 1889.

autor prve ilirske drame
JURAN I SOFIJA

Ivan Kukuljević Sakcinski

Krasno i velikolépno uzdiže se sunce iza gorah tamo —
zemlji daje novu krépost i milicu — a nama navéštuje
jasni i bistri dan. *Juran i Sofija*

F. S. H. 1964/5

Dr FRANJO FANCEV

Rodio se u Virju 24. 9. 1882. godine. Osnovnu školu polazio je u Virju. U Zagrebu i Beču polazio je studij slovenske i romanske filologije. Doktorirao je 1907. godine. Započeo je raditi u Bjelovaru. U Zagrebu je od 1908—1919. bio bibliotekar, a od 1919. do 1926. bio je ravnatelj Sveučilišne knjižnice. Od godine 1926. do svoje smrti bio je sveučilišni profesor. Predavao je stariju hrvatsku književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Godine 1925. izabran je za člana Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu. Bio je urednik Građa za povijest književnosti hrvatske (sv. XI—XV).

Objavio je oko 150 studija, rasprava i prikaza iz područja književnosti i jezika u raznim naučnim edicijama, časopisima i zbornicima.

Proučavao je stariju hrvatsku književnost i Hrvatski narodni preporod (Ilirski pokret). U svom dugogodišnjem naučnom radu bavio se istraživanjem rukopisa i dokumenata, filološkom i historijsko-kritičkom metodom. Dao je niz priloga upoznavanju starije književnosti kod Hrvata.

Pisao je o kajkavskom dijalektu, o jeziku protestanskih pisaca, kajkavskoj književnosti, književnom radu isusovaca, srednjovjekovnim crkvenim skazanjima, dubrovačkoj komediji, hrvatskom preporodu i dr.

Proučavao je vezu srednjovjekovne književnosti s renesansnom književnošću i hrvatske kajkavske književnosti s narodnim preporodom.

Prve radove objavio je u virovskim »Hrvatskim novinama«. Studiju o kajkavskom dijalektu Virja i okolice objavio je na njemačkom jeziku u časopisu Archiv für slavische Philologie, Berlin, 1907, svezak 29, str. 305—389 pod naslovom »Beiträge zur serbokroatischen Dialektologie. Der kaj — Dialekt von Virje, mit Berücksichtigung der Dialekte Podravina's (Koprivnica — Pitomača)«.

Pisao je i o ilircu Ferdi Rusanu koji je djelovao u Virju. Napisao je »Ferdo Rusan« (Narodne novine, Zagreb, 1910, br. 282), zatim »Još nešto o virovskom dobrovoljnom kazalištu« (Narodne novine, Zagreb, 1910, br. 286). U knjižnici »Braće Hrvatskog zmaja«, Zagreb, svezak XIX od 1911, str. 1—84 tiskao je »Ferdo Rusan (1810—1910) o stotoj godišnjici njegova rođenja«.

Glavna djela: Dokumenti za naše podrijetlo hrvatskoga preporoda (1790—1832), Građa za povijest književnosti hrvatske, JA, 1933, 12. i Latinički spomenici hrvatske crkvene književnosti 14. i 15. vijeka i njihov odnos prema crkvenoslavenskoj književnosti hrvatske glagolske crkve.

Akademik

DR FRANJO FANCEV

(24. 9. 1882 — 1. 4. 1943)

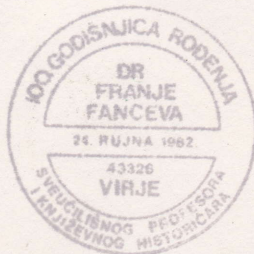
100. GODIŠNICA ROĐENJA

sveučilišnog profesora
i književnog historičara

Dr. Franjo Fancev

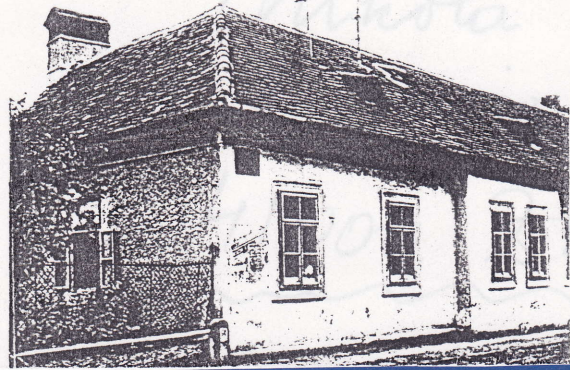
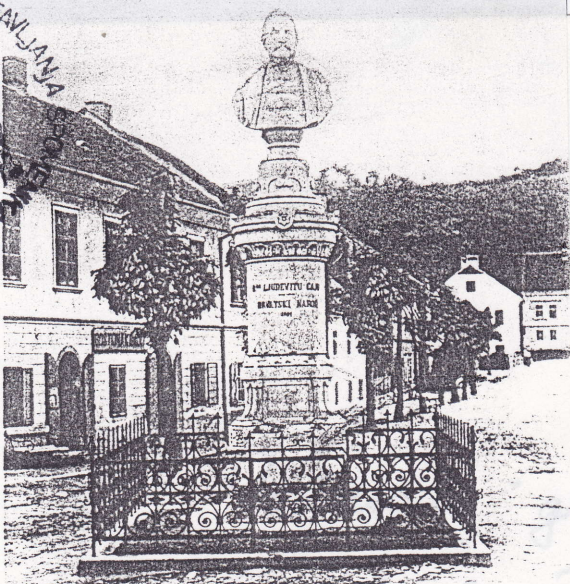
Virje, 24. 9. 1982.

Filatelističko društvo Virje — Broj 37

100-OBLJETNICA POSTAVLJANA
1891
1991
27.9.1991.
LJUDEVIT
GAJ
KRAPINA

100-OBLJETNICA POSTAVLJANA
1891
1991
27.9.1991.
LJUDEVIT
GAJ
KRAPINA

ispisani
Turk
5
ZAGREB

100. OBLJETNICA PODIZANJA SPOMENIKA LJUDEVITU GAJU

Krapina, 27. 9. 1991.

100-OBLJETNICA POSTAVLJANA
1891
1991
27.9.1991.
LJUDEVIT
GAJ
KRAPINA

F. D. Poštara, Zagreb — Br. 341

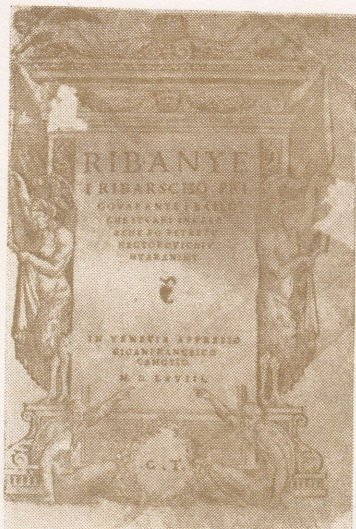
Ove godine (1968) navršava se 400 godina da je u Mlecima izašlo prvo izdanje **Ribanja i ribarskog prigovaranja** hrvatskog književnika Petra Hektorovića (1487-1572). Uz Hanibala Lucića, Petar Hektorović je najistaknutiji pisac hvarskog kruga. Školovao se u Starom Gradu i u Splitu. U mladosti je doživio bunu pučana (1510-1514) i kugu na Hvaru, a u starijim godinama provalu Turaka (1539), pred kojima je morao bježati u Italiju. Godine 1557. putovao je u Dubrovnik, u posjetu dubrovačkim pjesnicima. Znalac je latinskoga jezika, klasike i skolastičke filozofije, graditelj je Tvrdalja, zapisivač narodnih pjesama i napjeva. Pisao je u mladim godinama ljubavne pjesme, koje nisu sačuvane.

Ribanje je najvažnije Hektorovićevo djelo. Ono je zapravo izvorni idilični spjev u kome Hektorović opisuje trodnevni izlet do Brača i Šolte, ribarenje i razgovore s ribarima Paskojem i Nikolom. **Ribanje** se odlikuje jednostavnošću i izvjesnom sažetošću opisa, zanimljivošću opažanja i iznošenjem malih događaja. U **Ribanju** pjesnik donosi dvije bugaršnice (o Kraljeviću Marku i bratu mu Andrijašu, o Radosavu Siverincu i Vladku udinskom vojvodi), počasnicu **Naš gospodin poljem jizdi** i epsko-lirsku pjesmu **I kliče divojka**, koje Paskoj i Nikola pjesniku pjevaju.

Od Hektorovićevih stihova još su sačuvani: odlomak prijevoda **Knjige Ovidijeve od lika ljuvenoga** (rukopis iz 1528), četiri poslanice (Nikoli Nalješkoviću, Hjerolimu Bartučeviću, Mavru Vetranoviću, Graciozi Lovrinčeviću), i još neki manji radovi.

Split, kolovoza 1968.

400 - GODIŠNJICA

"RIBANJA I RIBARSKOG PRIGOVARANJA"
PETRA HEKTOROVIĆA (1568-1968)

*Roman Turka
na j. Turku*

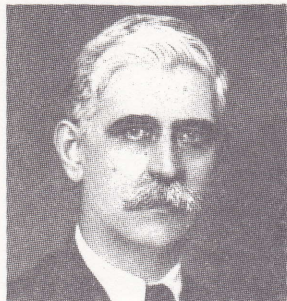

*Zagreb
Masarykova 1511*

D. "POŠTAR" - Split br. 11

PETAR GRGEC
 (Kalinovac, 15. 2. 1890 – Zagreb, 22. 8. 1962)
 U povodu 100 godina rođenja književnika
 Kalinovac, 15. 2. 1990.

Petar Grgec

Filatelističko društvo Virje – Broj 22

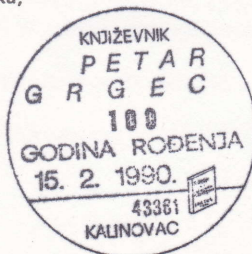
Na mom stolu kitica cvijeća
 u čaši vode ledene stoji,
 kapljicama se kristalnim poji,
 iz mog života nečeg me sjeća.

Božuri dragi glavica bujnih
 tko vas je krasne donio meni?
 Jeste li netom tek zaliveni
 krvlju iz rana nečijih rujnih?

Dokle mi pažnja odgovor čeka,
 nestaje cvijeća, čaše i stola,
 iz grla jecaj kida se bola,

a iz dubine nešto ko jeka
 šapće: To varku želja ti riše,
 cvijeće ti nitko ne šalje više.

(Tlapnja, 1951)

GRGUR KARLOVČAN (1913, Kalinovac – 1942, Stara Gradiška)

– književnik, rođen u Podravini. Pisao poeziju i prozu sa socijalnom tematikom. Sudionik narodnooslobodilačkog pokreta. Ubijen 1942.g. Djela: *Srce nad ravnicom* i *Lice dana* (zbirke stihova), te roman *Natopljene brazde*

Učitelj, književnik i borac
GRGUR KARLOVČAN
 (Kalinovac, 11. 3. 1913 —
 Stara Gradiška, 29. 9. 1942)
 Kalinovac, 11. ožujka 1988.

*Grgur Karlović
 učitelj*

Ne vodi me više kolosijek oćev u polje
 i šum zrelih klasova me ne mami.
 — Ja sam siromah i beskućnik!
 Nosim samo zgaženi pogled i srce veliko i toplo
 za narod moj poniženi, gdje ću srdačno biti primljen,
 za narod moj — beskućnika.
 (Pjesma o ranim ljetima)

Filatelističko društvo Virje — Broj 54

75
GODIŠNJICA
SMRTI

ANTE
KOVACIĆ

6.6.1854. OPLAZNIK - 10.12.1889. ZAGREB

ANTE KOVACIĆ
75
GODIŠNJA
SMRTI
ZAGREB 10.12.1989

F. K. „ZAGREB“ br. 18

ANTE KOVAČIĆ (6.6.1854, Oplaznik – 10.12.1889, Stenjevec)

–književnik. Jedan od najvećih talenata hrv. književnosti 19.st. Po struci pravnik, teško je proživio svoj kratki vijek kao odvjetnički pisar u Zagrebu i Karlovcu. Pred kraj života dobio samostalno odvjetničko mjesto u Glini, ali izmučen, umire poremećena uma u Stenjevcu. Politički je strastveni starčevićanac. Sklon nevjerojatnom, gotovo patološkom u početnim radovima. Njegov roman *U registraturi* sadrži autobiografske elemente i predstavlja najbolje stranice hrvatskog realizma.

Djela: *Baruničina ljubav*, *Fiškal*, *U registraturi*, *Smrt babe Čengićkinje*, *Među žabari* (nedovršeni roman).

U povodu 100 godina smrti književnika
ANTE KOVAČIĆA
(Oplaznik, Marija Gorica kraj Sutle, 6. 6. 1854 –
Stenjevec, 10.12. 1889.)
Virje, 10.12. 1989.

Ante Kovacic

Filatelističko društvo Virje – Broj 21

Hrvatskom pjesniku
SILVIJU STRAHIMIRU KRANJČEVIĆU
 (Senj, 17. 2. 1865 — 29. 10. 1908, Sarajevo)
 U SPOMEN STOGODIŠNJICE ROĐENJA

I tebi baš, što goriš plamenom
 Od ideala sičnih, vječitih,
 Ta sjajna vatra crna bit će smrt,
 Mrijeti ti ćeš, kada počneš sam
 U ideale svoje sumnjati!

F. D. „POŠTAR“ - Broj 60

SILVIJE STRAHIMIR KRANJČEVIĆ

(Senj, 17. 2. 1865 — Sarajevo, 29. 10. 1908)
 U povodu 80 godina pjesnikove smrti
 Virje, 29. 10. 1988.

Kad mi klone hladno čelo,
 Kad dogori svijeća moja,
 Kad mi mrtve oči sklopi
 Samilosna ruka koja —
 I kad tuđa suza čija
 Oplače mi puste dane,
 Braćo moja, ljudi moji,
 Smilujte se onda na me!
 (Kad mi klone...)

Crta: Fedor Viki

Filatelističko društvo Virje — Broj 15

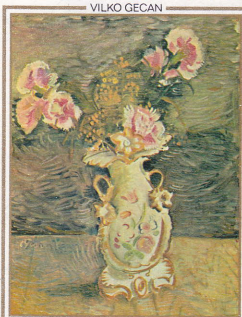

Senj, 27. i 28. listopada 1978.

VILKO GEČAN

PTT
JUGOSLAVIJA 200

A. MILIČKOVIĆ

OURVOISIER SA

održavaju se

ZNANSTVENI KOLOKVIJI

»GLAGOLJSKA KNJIŽEVNOST I KULTURA

SENJA«

od XI. do XVI. stoljeća

»SILVIJE STRAHIMIR KRANJČEVIĆ«

život i djelo

U POVODU
70. obljetnice smrti pjesnika
SILVIJA ST. KRANJČEVIĆA

pod pokroviteljstvom

RAZREDA ZA FILOLOGIJU JAZU

i

**RAZREDA ZA SUVREMENU KNJIŽEVNOST
JAZU ZAGREB**

FDC - pt HZHB 4/93

FIRST DAY COVER
PRVI DAN

ANTUN MIHANOVIĆ (10. 6.1896, Zagreb – 14.11.1861, Novi Dvori –književnik, po struci pravnik. Službovao kao tajnik Banskog Stola i austrijski konzul. Shvaćao važnost narodnog jezika za opstanak hrvatskog naroda. U *Danici* 1835.g. objavio pjesmu *Horvatska domovina* koja pod nazivom *Lijepa naša* postaje hrvatskom himnom.

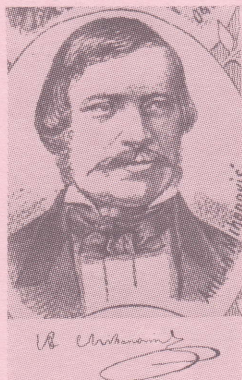

Klanjec

Trgovište i turističko mjesto u bogatom pejzažu. Vrijedno je pogledati Frangešev spomenik A. Mihanoviću i Augustinčičev palim borcima. U blizini se nalaze srednjovjekovni utvrđeni gradovi Sečenj-grad (poznato poprište bitke iz velike seljačke bune pod vodstvom Matije Gupca — 1572. g.) i Cesar-grad, sada izletište. Na putu prema Kumrovcu prolazi se kroz romantični Zelenjak, gdje je podignut spomen-obelisk Antunu Mihanoviću s uklesanim stihovima hrvatske himne: »Lijepa naša domovino...«
 Čitava pitoma dolina Sutle zbog mogućnosti odmora, lova i ribolova mami velik broj turista i sportaša.

ANTUN MIHANOVIĆ
 (Zagreb, 10. 6. 1796 – Novi Dvori kod Klanjca, 14. 11. 1861)
 U povodu 130. obljetnice smrti diplomata, književnika i pjesnika hrvatske himne
 Virje, 14. 11. 1991.

Filatelističko društvo Virje – Broj 41

Stoljetnica esperanta u Hrvatskoj 1908 – 2008

august ŝenoa

la dianto de sur
la poeta
tombo

14.11.1988.FD Virje, MC 16. 150 g. rodenja
AUGUSTA ŜENOE

1838-1881
August Šenoa
Jugoslavija

PTT — 22/81.

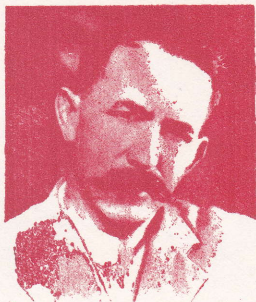
Autor izložka/ aŭtoro de la eksponaĵo: prof. Nikola Turk

100 godina rođenja i
45 godina smrti

MIHOVILA PAVLEKA MIŠKINE
seljaka pisca

(Đelekovec, 24. 9. 1987 —
Jasenovac, 21. 6. 1942)

*Mihovil Pavleka
Miškine*

Virje, 24. rujna 1987.

Filatelističko društvo Virje — Broj 51

Filatelističko društvo Virje izdaje omotnicu i prigodni poštanski žig u povodu obilježavanja 100 godina rođenja i 45 godina smrti MIHOVILA PAVLEKA MIŠKINE, seljaka pisca.

Prigodni poštanski žig odobrila je Radna organizacija PTT prometa Bjelovar. Žig je danas u upotrebi u Pošti 43326 Virje.

Prijedlog za izdavanje omotnice i žiga te njihovo likovno oblikovanje dao je profesor Ivan Senjan, predsjednik FD Virje.

Virje, četvrtak, 24. 9. 1987.

FILATELISTIČKO DRUŠTVO
V I R J E

POVODOM 125 – obljetnice OSNOVNE ŠKOLE "PETAR ZRINJSKI"

FILATELISTIČKA IZLOŽBA

HRVATSKI KNJIŽEVNICI U FILATELIJI

NIKOLA TURK

50. OBLJETNICA ŠPORTSKO-PEDAGOŠKOG RADA

Nagrada za životno djelo "Dr FRANJO BUČAR"

Zlatni znak Hrvatskog filatelističkog saveza

Nagrada za životno djelo

Hrvatskog saveza sportske rekreacije

Zlatna medalja Zbora atletskih sudaca

IZLAŽE: prof. NIKOLA TURK

PROF. FRANJO DOLENEC

(Hlebine, 29. 4. 1906. — Zagreb, 5. 1. 1989.)

U povodu 85. obljetnice rođenja biologa, profesora Pedagoške akademije u Zagrebu i pisca srednjoškolskih knjiga

Hlebine, 29. travnja 1991.

Franjo Dolenc

PROF. FRANJO DOLENEC
85. OBLJETNICA ROĐENJA BIOLOGA
29. 4. 1991.
43323
HLEBINE

Filatelističko društvo Virje — Broj 68

Rođen je u Hlebinama 29. travnja 1906.

Nakon završene gimnazije u Koprivnici studira 1925. godine u Zagrebu i Parizu. Po završetku studija biologije i geografije zapošljava se kao profesor na koprivničkoj gimnaziji. Već u to vrijeme ističe se profesor Franjo Dolenc kao odličan poznavalac flore i faune naših krajeva. Iz toga razdoblja potječe i njegov doprinos poznavanju faune Hrvatske. Naime, 1934. godine objavljuje prvi nalaz ondatre na području Hrvatske i Jugoslavije.

Godine 1940. dolazi iz Koprivnice u Zagreb. U razdoblju od 1940. do 1951. godine radi u nekoliko zagrebačkih srednjih škola, među ostalima i u IV. i IX. gimnaziji. Tu je bio zapažen kao odličan predavač. Uz samo njemu svojestven, dinamičan način predavanja, iz kojega je zračila velika ljubav prema struci, on je svoje učenike toliko zainteresirao i oduševio za biologiju da su mnogi od njih poslije pošli njegovim putem i završili studij biologije. Zanimljiva i odlično pripremljena predavanja iz biologije nisu dugo ostala neapažena u krugu zagrebačkih srednjoškolskih i visokoškolskih nastavnika.

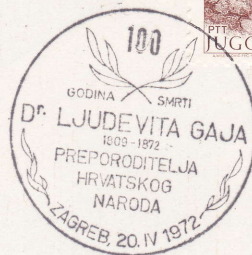
PROF. FRANJO DOLENEC
85. OBLJETNICA ROĐENJA BIOLOGA
29. 4. 1991.
43323
HLEBINE

U SPOMEN
Dra LJUDEVITA GAJA
PREPORODITELJA HRVATSKOG NARODA I
VOĐE ILIRSKOG NARODNOG POKRETA

U POVODU STOGODIŠNJICE
NJEGOVE SMRTI
(Krapina, 8. 7. 1809 - Zagreb, 20. 4. 1872)

F. D. »POSTAR«, Zagreb — Broj 159

*Ja tebe dajem ove pesme moje,
 To najlepši je i jedini dar,
 Kaj znam i morem dati; primi bar
 Jo zadnje cvetnje domovine svoje.*
 (MOJEMU OCU)

FRAN GALOVIĆ

19.7.1887. PETERANEC - 26.10.1914. RAĐENKOVIĆI

F. K. "ZAGREB" br. 17

Pjesnik, prozni i dramski pisac

FRAN GALOVIĆ

(Peteranec 20. 7. 1887 —

Radenković, 26. 10. 1914)

u povodu 100 godina rođenja

Fran Galović

Virje, 20. srpnja 1987.

Filatelističko društvo Virje — Broj 10

USPOMENI PRVE ILIRSKE PJESNIKINJE
 DRAGOJLE JARNEVIĆ
 (Karlovac, 4. 1. 1812 — 12. 3. 1875).
 u povodu 90-godišnjice smrti

F. D. „POŠTAR“ — broj 61

DRAGOJLA JARNEVIĆ (1812., Karlovac–1875., Karlovac)
 –književnica, prva ilirska pjesnikinja. Pisala je i novele (*Domorodne povijesti*), romane (*Dva pira*) i pedagoške članke. U dnevniku *Život jedne žene* dala zanimljiva opažanja o suvremenicima. Napisala je i drame *Veronika Desinićeva*, *Marija, ugarska kraljica* i *Duvna* koje nisu očuvane.

Dragojla Jarnević

ilirkinja

„Kolja za domovinom“

<i>Dobro došli vi čarni oblaci</i>	<i>Kad projđete preko tačne Drave,</i>
<i>Po putovih visokih i laka!</i>	<i>Prebrodite talase od Save,</i>
<i>Po kojih ste k meni dojadriše,</i>	<i>Kofju vedu mirnu obstrite,</i>
<i>Lasnim hladom pozdrav mi donite.</i>	<i>Građ mi od nje rođen pozdravite,</i>
<i>Oh! od moje Domovine,</i>	<i>Grad od moje Domovine.</i>

125. OBLJETNICA SMRTI
1812. - 1875.

HFD Karlovac br. 63